

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/508/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211220757
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1211220757.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Novodvorská 994/138, Braník, 142 00 Praha 4, Česká republika IČO: 251 17 483, zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi: S. D., nar. XX. O. XXXX, bytom Z. XX, D., zastúpeného opatrovníčkou A. N., tajomníčkou Okresného súdu Bratislava V, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Námestie SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 2.974,34 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti časti výroku rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 30. januára 2014, č.k. 13C/98/2012-205, o trovách konania, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 30. januára 2014, č.k. 13C/98/2012-205 v napadnutej časti výroku o trovách konania mení tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania za zaplatený súdny poplatok 178,- eur a trovy právneho zastúpenia 655,64 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 30. januára 2014, č.k. 13C/98/2012-205, rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu 3.226,28 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 2.974,34 eur od 12. septembra 2009 do zaplatenia, ako aj trovy konania, tieto spoločne a nerozdielne s vedľajším účastníkom za zaplatený súdny poplatok 178,- eur a trovy právneho zastúpenia 655,64 eur, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver, ktorý ho po určitom čase splácať prestal, v dôsledku čoho právny predchodca navrhovateľa odstúpil od zmluvy o úvere a nastala splatnosť celého dlhu. Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na úhradu istiny vo výške 2.883,06 eur, súd prvého stupňa považuje nárok navrhovateľa v tejto časti za opodstatnený, nakoľko ako to vyplýva z výpisu z úverového účtu, dlžná výška úveru predstavuje sumu 2.883,06 eur. Okresný súd považoval taktiež zmluvnú pokutu vo výške 91,28 eur za dôvodne uplatnenú nakoľko mal preukázané, že odporca bol 11-krát v omeškaní so splácaním úveru, keď na druhej strane nemal za to, že by takéto dojednanie zmluvnej pokuty spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporcu ako spotrebiteľa. Prvostupňový súd taktiež dospel k záveru, že ku dňu vypovedania zmluvy (9. septembra 2009) predstavoval zmluvný úrok právneho predchodcu navrhovateľa sumu vo výške 30.546,52 Sk, odporca z poskytnutého úveru uhradil sumu vo výške 36.101,45 Sk, pričom v zmysle bodu 2 písm. j/ Obchodných podmienok bola na úrok započítaná suma vo výške 22.956,58 Sk, čím na úroku zostal neuhradený rozdiel vo výške 251,94 eur (7.589,94 Sk). Nakoľko odporca do dnešného dňa dlžnú sumu úveru 2.974,34 eur neuhradil, dostal sa s plnením peňažného dlhu do omeškania, a teda je navrhovateľovi povinný uhradiť okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.974,34 eur od 12. septembra 2009 (deň nasledujúci po splatnosti úveru po odstúpení od zmluvy) do zaplatenia. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a

úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli uplatnením práva na súde zaplatením súdneho poplatku pri podaní návrhu na súd v sume 178,- eur. Trovy právneho zastúpenia súd prvého stupňa vyčíslil v súlade s § 151 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb., v znení neskorších predpisov (ďalej iba „O.s.p.“) a vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Súd zaviazal odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu na zaplatenie trov konania a trov právneho zastúpenia navrhovateľovi spoločne a nerozdielne, nakoľko vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. Vedľajší účastník je rovnako povinný popri účastníkovi, na ktorého strane v konaní vystupuje, uhradiť úspešnému účastníkovi trovy konania a právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník a to v časti výroku, ktorým súd zaviazal odporcu spoločne a nerozdielne s vedľajším, účastníkom zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia. Odvolanie odôvodnil tým, že chránil spotrebiteľa, ktorý však v konaní nebol aktívny, preto nepodáva odvolanie vo veci samej a to napriek tomu, že vidí priestor pre relevantnú obranu spotrebiteľa. Ak však spotrebiteľ svojou pasivitou rezignuje na svoju obranu, musí znášať aj náhradu trov konania. Nie je dôvod na ich náhradu zaväzovať vedľajšieho účastníka. Do konania vedľajší účastník vstúpil za účelom ochrany práv spotrebiteľa a s týmto cieľom v konaní namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie u navrhovateľa, výšku ročnej úrokovej sadzby a pod.; ako občianske združenie aktívne vystupoval na obranu spotrebiteľa s cieľom dosiahnuť ochranu jeho práv. Súd túto skutočnosť mal vyhodnotiť ako dôvod hodný osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1 O.s.p. - ustanovenie slúži práve k riešeniu situácie, kedy je nespravodlivé, aby ten, kto nebol v konaní úspešný, bol povinný nahradiť trovy konania úspešnému navrhovateľovi) a vedľajšieho účastníka nemal zaväzovať na náhradu trov konania navrhovateľa. Sú to práve združenia na ochranu spotrebiteľov, ktoré majú právo v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov (§ 3 ods. 4, § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 19. decembra 2012, sp. zn. 9Co/308/2012 (medzi hlavným a vedľajším účastníkom v súdnej veci neexistuje taký hmotnoprávny vzťah, ktorý by odôvodňoval uloženie povinnosti nahradiť trovy konania navrhovateľa spoločne a nerozdielne), na uznesenie Krajského súdu v Prešove z 28. decembra 2012, sp. zn. 20Co/110/2012, na uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. októbra 2012, č.k. 5Co/522/2012-98 [odvolací súd chápe postavenie vedľajšieho účastníka ako ochrancu a zástupcu spotrebiteľov v súdnych sporoch za opodstatnené a zaťažovať ho náhradou trov konania protistrany (aj keď tá bola v odvolacom konaní úspešná) za neprimerané, nakoľko vystupuje na strane „slabšej strany v konaní“, ktorej poskytuje právnu pomoc], na uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 17. decembra 2012, č.k. 14Co/325/2012-279 (pokiaľ sa teda navrhovateľ po tom, čo mu súd prvého stupňa zaslal odvolanie vedľajšieho účastníka na vedomie, opätovne a obsahovo zhodne vyjadril k tejto otázke, bolo by neprimerané a nespravodlivé, aby bol za takýto úkon ich náhradou zaviazaný vedľajší účastník, vystupujúci ako ochranca spotrebiteľa, ktorý „slabšej strane v spore“ poskytuje právnu pomoc) a na uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2013, č.k. 5Co/229/2013-88 (v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov priznať nemohol, pre existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v osobe vedľajšieho účastníka vzhľadom na jeho postavenie, charakter a zmysel jeho činnosti ako ochrancu práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu, s úrokom z omeškania, trovy konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia.

Vo vyjadrení z 14. júna 2014 k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhovateľ odvolaciemu súdu navrhol napadnutý výrok o trovách konania potvrdiť; zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní. K povinnosti vedľajšieho účastníka nahradiť trovy konania navrhovateľ uviedol, že vedľajší účastník má v konaní oprávnenie na všetky procesné úkony ako účastník, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 26Cdo/1986/99 (stejnými právy a povinnosťmi v řízení ve smyslu § 93 odst. 3 věty první o. s. ř., je nutno rozumět výlučně práva a povinnosti procesní povahy. Vedlejší účastník tak sice může být rozhodnutím soudu zavázán k náhradě nákladů řízení...). Navrhovateľ ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo/1859/2004 (Zúčastnila-li se pojišťovna soudního řízení o odškodnění pracovního úrazu nebo nemoci z povolání jako vedlejší účastník na straně zaměstnavatele, je povinna podle rozhodnutí soudu uhradit (společně a nerozdielně se zaměstnavatelem) zaměstnanci přisouzenou náhradu nákladů řízení. Súd správne navrhovateľovi priznal náhradu trov konania. Vzhľadom na to, že mal navrhovateľ v konaní plný úspech, súd mu priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V prípade, ak by mal v konaní úspech odporca, od čoho sa odvíja zároveň

úspech vedľajšieho účastníka, ktorý do konania vstúpil na stranu odporcu, bola by odporcovi a rovnako vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov konania, príp., trov právneho zastúpenia potrebných na účelne uplatňovanie práva, ak by tieto odporcovi alebo vedľajšiemu účastníkovi vznikli. Navrhovateľ poukázal tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/330/2012, v zmysle ktorého vedľajší účastník má v spore rovnaké práva ako účastník konania a možno mu uložiť, aby vedľa účastníka, ktorému v spore pomáhal, zaplatil náhradu trov konania, ak tento účastník bol v spore neúspešný.

Odvolačný súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je len odvolaním napadnutá časť výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým zaviazal na náhradu trov konania a právneho zastúpenia navrhovateľa spoločne a nerozdielne odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Dôvodom odvolania vedľajšieho účastníka bol jeho názor, že súd prvého stupňa mal na náhradu trov navrhovateľa zaviazat' výlučne odporcu. S týmto názorom sa stotožnil aj odvolací súd.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

S účinnosťou od 15. októbra 2008 zaviedol zákon druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. V tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sem patria aj spory o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 205/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Rovnako prejednávaná právna vec je sporom, v ktorom je postavenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu charakterizované tým, že sa neskúma jeho hmotnoprávny záujem na výsledku konania, keďže ide o vedľajšieho účastníka zo spomínanej druhej skupiny subjektov a ktorého legitimácia na vstup do konania vyplýva priamo zo zákona (o ochrane spotrebiteľa).

V zmysle vyššie uvedeného odvolací súd považuje záver súdu prvého stupňa o solidárnej povinnosti odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy konania za nesprávny. V predmetnej právnej veci nejde v prípade odporcu (ako hlavného účastníka v konaní) a združenia na ochranu občana spotrebiteľa (ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu) o nerozlučné spoločenstvo. Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v konaní“ jednej zo strán sporu (v danom prípade odporcovi). Uloženie povinnosti odporcovi plniť v prospech navrhovateľa vo veci samej súdom neznamena prechod plnenia takejto povinnosti na vedľajšieho účastníka, ako je tomu napr. v sporoch pri nárokoch zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel za účasti poisťovne, za splnenia všetkých zákonných podmienok. Medzi hlavným a vedľajším účastníkom v súdnej veci neexistuje taký hmotnoprávny vzťah, ktorý by odôvodňoval uloženie povinnosti nahradiť trovy konania navrhovateľa spoločne a nerozdielne. Preto pokiaľ súd prvého stupňa povinnosť nahradiť trovy konania navrhovateľovi uložil hlavnému a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu spoločne a nerozdielne, vec nesprávne právne posúdil.

Odvolačný súd z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a zaviazal k náhrade trov konania odporcu a navrhovateľovi proti vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, keď

prvostupňový súd správne pri rozhodovaní o náhrade trov konania vo vzťahu navrhovateľa a odporcu aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v tomto konaní plne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi nepriznal, pretože chýbal v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.